

Marcus Cooper el primer Olímpic del terme de Santanyí

Maties Adrover

Fotografies: Pep Estelrich

Quan vaig organitzar el primer col·loqui Olímpic a Calonge l'any 2004 varen participar Toni Peña, de Felanitx, Elena Gómez de Manacor i Miquel Alzamora d'Artà. En Toni Peña havia guanyat alguna carrera per les festes de Sant Miquel i era conegut meu i vaig estar molt content que pogués venir a la primera edició, però en aquella època no podia pensar mai que un esportista del nostre terme arribàs a uns Jocs Olímpics i mira per on, dotze anys després aquesta utopia s'ha fet realitat gràcies a Marcus Cooper, Mèrit Esportiu Dies i Coses 2015 i Olímpic a Río 2016.

Vàrem aprofitar la setmana que va tenir de desconnexió després de la classificació per fer-li aquest reportatge al Nàutic de Portopetro a on tinguérem la següent conversa:

En primer lloc aclarir als nostres lectors la tensió de la final del preolímpic a Disburg ja que després d'unes hores de tensió vares aconseguir el teu objectiu. Aquest tema és difícil d'entendre per els no que estam molt ficats dins del piragüisme.

-Encara que estiguis ficat dins del món del piragüisme també és difícil d'entendre. Perquè sigui bo d'entendre en el meu cas, en el K1 1.000 metres, hi havia dues places, per poder anar a Río havies de fer primer o segon. Jo vaig quedar tercer per poquíssim darrere del segon. El que va passar és que l'hongarès que va guanyar també va competir a K2 1.000 a on només hi havia una plaça en joc i jo havia d'esperar a veure si ell aconseguia la classificació a K2 1000, perquè si era així després quedaria la seva plaça de k1 lliure i seria per jo. Això passa perquè una vegada que estàs classificat per K2 pots participar també a K1. Clar

Realment viscut des de Mallorca se veia en algun moment amb molta preocupació

Hi va haver molta tensió perquè hi havia uns criteris internacionals que no deixaven molt clar si aquesta plaça lliure seria per jo o si l'emprarien per una altra cosa. Va ser un horabaixa dur perquè tothom ho estava comentant per les xarxes socials, tractant de treure en clar el criteri internacional. Vaig estar tot s'horabaixa dubtant si me donarien la plaça o no i per això vaig tardar molt en fer un comunicat per les xarxes socials.

Quan parlarem amb tu en motiu del lliurament del Guardó esportiu Dies i Coses parlaves més de Tòquio que de Río, en què has canviat aquests mesos per ja estar classificat per anar Río?

-No tenia molt clar, inclús no m'ho havia ni proposat lluitar per anar a Río, ni tenia clar quin objectiu m'havia de marcar per aquesta temporada, però he estat veient

que enguany he progressat molt tant en aspectes esportius com tècnics i psicològics i m'he animat més que mai i al final he vist que no feia falta esperar a Tòquio perquè ja me trobava preparat per lluitar per anar a Río i ara ja puc dir que ha servit tant d'empeny i la cosa ha sortit bé.

La teva modalitat ideal és el K1 1000?

-Fins ara havia estat el K1 500, però està clar que ara ho he d'enfocar tot en els 1.000 metres. Aquest any he entrenat millor que mai i se me dona bastant bé el mil.

Entre el segon i tercer lloc hi va haver unes poques mil·lèsimes que podien haver estat definitives. Durant la prova vares anar avançant o se te va fer llarga?

-La meua estratègia és un poc rara: normalment la gent surt fort i va a un ritme oxigenat, però amb un bon ritme mig. El K1 1000 no és una maratón i tu pots donar bastanta canya per en mig. Com he dit la meua estratègia és un pocet rara perquè surt molt més fort del normal, llavors me deix caure molt, aprofit la inèrcia de la sortida i després me deix caure bastant i la gent aprofita per passar-me, però després tenc un molt bon sprint final i recuper moltíssim, encara que a vegades és

una estratègia un poc arriscada i pots no arribar tant bé al final i que no te serveixi allò de respirar pel mig.

I en aquesta prova classificatòria en concret?

-Molta gent m'ha dit: «a tu t'agrada fer-nos sofrir» perquè a mitja prova anava el cinquè o sisè lluitant amb la gent que està un poc més enrere, però de cop els darrers tres-cents metres vaig començar a pujar i a lluitar amb els que estaven davant, l'hongarès i el rus, i vaig arribar molt ajustat i va ser una pena que fos el tercer lloc.

Vares participar pel carrer 8 tenint a la família i els membres del Nàutic de Portopetro recolzants de molt a prop.

-Tenia aquesta avantatge perquè els carrers 8 i 9 són els que estan més a prop de la graderia i tenia als companys de club, la família i amics animant-me i això és molt de suport.

També un altre mallorquí repeteix a Rio: Sete Benavides

-En Sete és un crack, ja va anar a Londres i va aconseguir la quarta plaça. Aquest any va més fort que mai i sense dubte que lluitarà per una medalla.

Que tens previst d'ara fins la participació a Rio?

-Duc tota la temporada entrenant molt fort, mai havia entrenat tant fort, amb tanta qualitat i amb tanta motivació que és molt important. Ara queda "ultimar" els detalls i arribar a la competició en el millor estat

possible, tant nutricionalment parlant com en la resta dels aspectes. No vaig a estar a Rio, vaig a lluitar per estar el més endavant possible.

Parlar d'una medalla és complicat, difícil, factible...?

-Avui en dia és una de les preguntes més difícils que se me pot fer perquè mai he estat a uns Jocs Olímpics i encara que he estat lluitant a europeus i mundials per medalles, inclús aconseguint-ne, a uns Jocs Olímpics sempre és més difícil. L'únic que puc dir és que el meu objectiu és estar al manco a la final i si arrib a la final lluitaré per estar el més endavant possible. Si estàs per lluitar per una medalla, que no veig perquè no, se lluitarà.

Quin són els principals rivals?

-El favorit és el danès René Holten Poulsen que va guanyar el mundial l'any passat i que enguany ha guanyat les competicions a les que ha participat. El campió olímpic ja s'ha retirat però està el subcampió el canadenc Adam Van Koeverden que també és favorit.

I les opcions d'Espanya?

-Espanya sempre està molt bé a nivell de piragisme. Tenim en Saúl Craviotto que és doble medallista olímpic, i segurament repetesqui. També estic convençut que Sete guanyarà una medalla i la gallega Teresa Portela també la veig guanyant una medalla.

Fa uns anys el més gran en David Cal se'n va anar a Brasil, no sé si per motius econòmics o per adaptar-se a Rio i va tirar la tovallola abans de la classificació pels jocs. Tant canvien les condicions de fer-ho a Brasil a fer-ho a Europa que David Cal en principi tenia pensat passar-se varis anys a Rio?

-En el piragüisme també depens de les condicions climatològiques, de les condicions externes no és com l'atletisme que les pistes pràcticament sempre són les

estat a uns jocs olímpics, que hi he pogut anar perquè he entrenat tant bé, és con un premi que t'én dus independentment del resultat que treguis allà. És una satisfacció per tota la vida que hagui anat al manco una vegada a una olimpíada.

Continuen els èxits dels tres grans del terme de Santanyí. El mateix cap de setmana que te classificaves per Río en Jaume Antoni aconseguia guanyar el seu primer torneig professional i en Brandon a la darrera jornada de lliga va marcar dos gols que donaren la salvació al Rcd Mallorca

-Sí, sí me vaig enterar per tu que sempre t'agrada informar de tot quasi en directe per facebook

mateixes. Per començar cada pista en el món és distinta que si hi ha més corrent, més vent, hi ha més o menys profunditat d'aigua... el que passa és que Río es un poc més especial perquè és aigua salada i normalment competim sobre aigua tranquil·la i dolça.

Com a Mallorca?

-Sí aquí tenim aquesta avantatge a l'hora d'anar a Río perquè entrenam sobre aigua salada. Entrenar a Alcúdia seria molt paregut a Río per l'aigua salada i la humitat.

T'has plantejat preparar-te a Alcúdia?

-Jo seguiré entrenat com he fet fins ara a Madrid. Allà hi ha el meu entrenador i els meus companys, però la veritat és que m'agradaria preparar Río a Alcúdia si me pogués dur a l'entrenador i tot aquí.

Jo l'any passat hi vaig anar i en Saül Craviotto i Teresa Portela eren allà.

-L'equip nacional de dos cents metres varen venir a fer una concentració de dues setmanes. A més és un llac molt dur perquè hi ha poca quantitat d'aigua i si t'aveses a aplicar la potència a la palada per avançar, per la seva duresa, quan després vas a un llac d'aigua dolça, més blan després tens aquesta avantatge damunt els demés.

Ja saps quin temps abans de la competició arribaràs a Río?

-Hi ha que anar amb bastanta antelació perquè t'has d'acostumar al canvi horari. Estam pensant arribar entre vuit i deu dies abans de la competició.

A part de la competició què és el que més t'atreu dels Jocs, per ventura estar a la villa olímpica amb els altres esportistes o just te centres en la teva prova i t'oblides de la resta?

-Ho has dit perfectament estar a la villa olímpica i poder compartir experiències i mesclar-nos tots els esportistes i donar-nos ànims i a més els Jocs Olímpics són les competicions més importants del món, tot esportista somia arribar-hi. El fet de poder dir que he

i és un orgull saber que dins d'aquest municipi hi ha uns esportistes que destaquen de tal manera en Jaume Antoni i Brandon que fan un gran paper cadascun al seu esport .

El boom de Nadal en el tennis va propiciar que molts de nins començaren a jugar a tennis; pot passar el mateix amb el boom Marcus Cooper i que molts de nins d'aquí passin a practicar piragüisme?

-Jo crec que un poc sí, a més vull creure que sigui així. És clar que el piragüisme no es l'esport més conegut a Espanya, però si que és un esport molt bonic i que a Mallorca ho tenim bastant fàcil. És un esport complet a on t'influeix la dieta, la disciplina, t'has de marcar objectius i entrenar per aconseguir-los i com he dit és un esport molt complet físicament ja que avarca també el gimnàs, l'aeròbic corrent o amb bicicleta i encara que no competesquis a nivell d'elit te manté molt bé en forma.

Has dit la paraula disciplina, una paraula que per jo va lligada a Joel Badía, perquè segons m'han contat ell sempre demanava uns entrenaments amb molta disciplina i els que l'aguantaven arribaven lluny com ha estat el teu cas. És una prova per sabre si un està preparat per el màxim?

-Joel ens va ficar des de el primer dia la disciplina de la que estàs parlant. Aquest "afán" per lluitar pel més gran. Cada temporada que passava entrenant amb ella era una millora increïble: el primer any que si guanyava el campionat de Balears, el següent si guanyava a nivell nacional...

Sempre teníem aquesta mentalitat de lluitar, de guanyar, d'entrenar cada dia més i més. Tenia clar que el nostre club no era un club de recreo, sinó que era un club de competició. Ell ja tenia clar que a l'edat ja estaria preparat per uns jocs olímpics.

Que t'aporta Luis Brasero, el teu actual entrenador?

-Duc tres anys amb ell i des de el primer dia confia

molt amb jo. Me va agafar just quan vaig entrar a la categoria absoluta i en el principi me va costar un poc posar-me a l'alçada de la resta, però ell va seguir confiant amb jo i sempre me deia que jo tenia un potencial especial, que arribaria molt alluny si seguia entrenant igual.

És un entrenador molt detallista, molt perfeccionista, és un entrenador amb molta experiència que els resultats l'avalen. A més de ser el meu entrenador també és el seleccionador i sempre ens acompanya a totes les competicions i a tots els llocs. A part d'entrenador també és amic i som com una família.

Des de 2004 organitzam un col·loqui Olímpica Calonge i per primer cop hi haurà un esportista del nostre terme que podrà compartir les seves experiències amb nosaltres. Què suposa per tu ser un dels protagonistes d'aquesta col·loqui enguany?

-Estic molt orgullós que a Mallorca hi ha tants esportistes olímpics i sobre tot que jo pugui ser un d'ells. El poder compartir un horabaixa amb ells per jo és una motivació extra per seguir entrenant per els propers jocs i poder desitjar-los el millor en persona

Te preocupa el zika?

-La preocupació pel virus Zika és un dels titulars del moment. Jo, igual que la majoria dels esportistes espanyols, creiem que és una exageració segurament ben intencionada.

Sí que hem de prendre totes les precaucions possibles, igual que per a evitar qualsevol altre tipus de germen o de virus sigui en el país que sigui, però aquests no m'impediran participar en els meus primers Jocs Olímpics. Això sí, en la meua maleta inclouré un spray anti-moscards.

El que sí que tenc clar és que no em plantejaré de cap manera és no acudir a la cita més gran de l'esport, per la que duc somniant des de petit i en el que he invertit tant desforç.

viajes MIJURA

www.viajesmijura.com

La seva agència de confiança a Cala d'Or. Servici personalitzat i grans ofertes amb la garantia del Grup Ava.

Avda. Benvinguts, 64 local B - 07660 Cala d'Or
T:(+34) 971.64.80.61 - Fax: (+34) 971.64.34.21
mijura@viajesmijura.com

seguros ROIG

www.segurosroig.com

Posam a la seva disposició una àmplia gamma de solucions asseguradores i de inversió adaptades a totes les necessitats.

Avda. Benvinguts, 64 local B - 07660 Cala d'Or
T:(+34) 971.64.80.59 - Fax: (+34) 971.64.34.21
mjr@agencia.axa-seguros.es

